

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a treia)

7 februarie 2007*

În cauza T-317/05,

Kustom Musical Amplification, Inc., cu sediul în Cincinnati, Ohio (Statele Unite ale Americii), reprezentată de domnii M. Edenborough, barrister, și T. Bamford, solocator,

reclamantă,

împotriva

Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), reprezentat de domnul A. Folliard-Monguiral, în calitate de agent,

pârât,

având ca obiect o acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 7 iunie 2005 (cauza R 1035/2004-2) privind o cerere de înregistrare a unei mărci tridimensionale având forma unei chitare ca marcă comunitară,

* Limba de procedură: engleza.

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE
(Camera a treia),

compus din domnul M. Jaeger, președinte, doamna V. Tiili și domnul O. Czúcz, judecători,

grefier: doamna C. Kristensen, administrator,

având în vedere cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 16 august 2005,

având în vedere memoriul în răspuns depus la grefa Tribunalului la 11 noiembrie 2005,

în urma ședinței din 10 iulie 2006,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

- ¹ La 28 mai 2003, reclamanta a formulat o cerere de înregistrare a unei mărci comunitare la Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) în temeiul Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție

specială, 17/vol. 1, p. 146), astfel cum a fost modificat, pentru o marcă tridimensională reprezentând forma corpului unei chitare, reprodusă mai jos:

- 2 Marca a cărei înregistrare este solicitată reprezintă corpul modelului de chitară denumit „BEAST”, din linia de produse BC Rich a reclamantei.

- 3 Cererea de înregistrare precizează următoarele:

„[M]arca desemnează forma fantezistă a corpului unei chitare. Griful, capul, tastele, dozele și alte elemente ale chitarei sunt desenate punctat și nu fac parte din marcă.”

- 4 Produsele pentru care s-a solicitat înregistrarea fac parte din clasa 15 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, astfel cum a fost revizuit și modificat, și corespund următoarei descrieri: „Instrumente cu coarde, în special chitare”.

- 5 Prin decizia din 7 septembrie 2004, examinatorul a respins cererea de înregistrare, cu motivarea că marca a cărei înregistrare a fost solicitată era lipsită de caracter distinctiv în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 (denumită în continuare „decizia examinătorului”).

- 6 La 4 noiembrie 2004, reclamanta a introdus un recurs la OAPI împotriva deciziei examinătorului.

- 7 Recursul a fost respins prin decizia din 7 iunie 2005 a Camerei a doua de recurs (denumită în continuare „decizia atacată”). Aceasta a considerat în esență că un amator mediu de chitare este obișnuit să vadă un număr mare de modele de chitare electrice, având forme variate și extravagante, și în special numeroase forme de chitară ascuțite, astfel încât nu va vedea într-o formă care nu se distinge în mod semnificativ de cea a altor chitare electrice o indicație de origine, ci va percepe forma respectivă ca pe un ornament.

Concluziile părților

- 8 În cererea sa, reclamanta a solicitat Tribunalului:

— declararea acțiunii ca fiind admisibilă;

- anularea deciziei atacate sau, în subsidiar, anularea parțială a acesteia prin limitarea listei de produse vizate prin cererea de înregistrare la „instrumente cu coarde, și anume [la] chitare electrice, profesionale” care fac parte din clasa 15 în sensul Aranjamentului de la Nisa;

 - retrimiteră cererii de înregistrare la OAPI pentru îndeplinirea formalităților de publicare;

 - obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor suportate în cursul procedurii în fața camerei de recurs și în fața examinatorului.
- 9 Cu ocazia ședinței, reclamanta și-a modificat cererea subsidiară de anulare parțială, precizând că înțelege să limiteze lista de produse la „instrumente cu coarde, și anume [la] chitare electrice”. În plus, a renunțat la cererea sa privind obligarea OAPI la suportarea cheltuielilor efectuate în cursul procedurii în fața examinatorului.

10 OAPI a solicitat Tribunalului:

- respingerea ca inadmisibile a capetelor de cerere ale reclamantei prin care se solicită ca: a) Tribunalul să oblige OAPI la publicarea cererii de înregistrare a

mărcii comunitare; b) Tribunalul să anuleze parțial decizia atacată pe baza noii liste de produse; c) Tribunalul să oblige OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în cursul procedurii în fața examinatorului;

- în cazul în care Tribunalul consideră că cererea se referă la o pretinsă încălcare a articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94, declararea acestui „motiv” ca fiind inadmisibil;

- respingerea acțiunii ca nefondată în ceea ce privește celelalte capete de cerere sau în ceea ce privește toate capetele de cerere dacă Tribunalul le consideră ca fiind admisibile;

- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la admisibilitate

- 11 În ceea ce privește cel de al treilea capăt de cerere, care urmărește obligarea OAPI de către Tribunal la publicarea cererii de înregistrare a mărcii comunitare, reclamanta a precizat în cursul ședinței că nu cere publicarea mărcii a cărei înregistrare a fost solicitată, ci obligarea OAPI de către Tribunal la efectuarea unei noi examinări a mărcii respective, în lumina hotărârii Tribunalului.

- 12 Conform articolului 63 alineatul (6) din Regulamentul nr. 40/94, OAPI are obligația de a lua toate măsurile necesare pentru executarea hotărârii instanței comunitare. În

consecință, nu este de competența Tribunalului să adreseze OAPI somații. Într-adevăr, acestuia din urmă îi revine obligația de a acționa în conformitate cu dispozitivul și considerentele hotărârilor instanței comunitare [hotărârea Tribunalului din 31 ianuarie 2001, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld/OAPI (Giroform), T-331/99, Rec., p. II-433, punctul 33, hotărârea Tribunalului din 27 februarie 2002, Eurocool Logistik/OAPI (EUROCOOL), T-34/00, Rec., p. II-683, punctul 12, hotărârea Tribunalului din 21 aprilie 2005, Ampafrance/OAPI – Johnson & Johnson (monBeBé), T-164/03, Rec., p. II-1401, punctul 24, și hotărârea Tribunalului din 5 aprilie 2006, Madaus/OAPI – Optima Healthcare (ECHINAID), T-202/04, Rec., p. II-1115, punctul 14].

13 Al treilea capăt de cerere al reclamantei este, prin urmare, inadmisibil.

14 În ceea ce privește admisibilitatea cererii subsidiare ce figurează în al doilea capăt de cerere, aceasta nu va fi examinată decât în cazul în care cererea principală este respinsă.

Cu privire la fond

15 Reclamanta invocă un singur motiv, subîmpărțit în esență în două aspecte, decurgând, pe de o parte, dintr-o motivare insuficientă și dintr-o încălcare a dreptului de a fi ascultat și, pe de altă parte, din încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94.

Argumentele părților

- 16 Reclamanta critică faptul că OAPI a făcut referire de foarte multe ori în cadrul deciziei examinatorului și în cadrul deciziei atacate la pagini de internet, fără a transmite conținutul exact al acestor pagini sub forma unui exemplar tipărit.
- 17 În această privință, reclamanta atrage atenția asupra faptului că două dintre site-urile internet citate de examinator nu puteau fi consultate în momentul când a încercat să le acceseze. Aceasta consideră că simpla comunicare a unor adrese de site-uri internet nu constituie o dovadă cu privire la paginile originale ale site-ului în cauză, ci reprezintă doar o afirmație a examinatorului cu privire la conținutul acestui site.
- 18 În ceea ce privește trimerile la cinci site-uri internet pe care reclamanta a reușit să le consulte, aceasta consideră că nu există nicio certitudine că paginile acestora au același conținut cu cel pe care examinatorul și-a întemeiat concluziile, dat fiind faptul că paginile de internet sunt actualizate în mod regulat.
- 19 Reclamanta susține că explicația pe care a oferit-o camera de recurs privind inaccesibilitatea și posibila modificare a conținutului paginilor de internet menționate, și anume că „examinatorul a făcut trimitere în mod clar la site-uri internet care nu sunt efemere, ci aparțin unor producători de chitare renumiți”, nu înlătură incertitudinea în ceea ce privește informația care era disponibilă la momentul consultării site-urilor internet de către examinator, dat fiind faptul că se poate presupune că o pagină de internet este modificată din când în când, indiferent de reputația societății care o administrează.
- 20 Reclamanta susține că este inacceptabil pentru camera de recurs să facă trimitere la și să se bazeze pe documente pe care reclamanta nu a fost în măsură să le comenteze și care nu au fost prezentate, nefiind, așadar, admise în cadrul procedurii.

- 21 În ceea ce privește afirmația reclamantei conform căreia i-ar fi fost încălcat dreptul de a fi ascultată, OAPI consideră că, și într-o asemenea situație, o astfel de încălcare nu ar justifica anularea deciziei atacate dacă decizia ar fi într-adevăr corectă [hotărârea Curții din 21 octombrie 2004, KWS Saat/OAPI, C-447/02 P, Rec., p. I-10107, punctul 60, și hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2005, Sunrider/OAPI (TOP), T-242/02, Rec., p. II-2793, punctul 65].
- 22 OAPI adaugă faptul că, întrucât reclamanta este o societate profesionistă din sectorul în cauză, ar fi trebuit să cunoască formele de chitară evocate de camera de recurs. În plus, existența unei mari diversități de forme de chitară, inclusiv de „chitare ascuțite”, ar fi un fapt notoriu ce poate fi cunoscut din surse general accesibile [hotărârea Tribunalului din 22 iunie 2004, Ruiz-Picasso și alții/OAPI – DaimlerChrysler (PICARO), T-185/02, Rec., p. II-1739, punctul 29]. Trimiterea făcută de camera de recurs la o varietate de forme de chitară nu ar afecta, așadar, dreptul la apărare al reclamantei.
- 23 În plus, concluzia camerei de recurs potrivit căreia semnul a cărui înregistrare a fost solicitată reprezintă una dintre numeroasele forme „ascuțite” de chitară existente pe piață ar fi putut fi susținută de probele scrise prezentate de reclamantă prin scrisoarea sa din 13 august 2004.

Aprecierea Tribunalului

- 24 Pentru început, trebuie amintit că, potrivit articolului 73 teza a doua din Regulamentul nr. 40/94, deciziile OAPI nu se pot întemeia decât pe motive sau dovezi asupra cărora părțile interesate au avut posibilitatea de a formula observații.

- 25 Conform acestei dispoziții, o cameră de recurs a OAPI nu își poate întemeia hotărârea decât pe elemente de fapt sau de drept asupra cărora părțile au putut să își prezinte observațiile. În consecință, în cazul în care camera de recurs strânge din oficiu elemente de fapt destinate să servească la fundamentarea deciziei sale, aceasta trebuie să le comunice în mod obligatoriu părților, pentru ca acestea să își poată face cunoscute observațiile (hotărârea KWS Saat/OAPI, punctul 21 de mai sus, punctele 42 și 43, și hotărârea TOP, punctul 21 de mai sus, punctul 59).
- 26 Dispoziția menționată consacră, în cadrul dreptului mărcilor comunitare, principiul general al protecției dreptului la apărare [hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2005, Citicorp/OAPI (LIVE RICHLI), T-320/03, Rec., p. II-3411, punctul 21]. În temeiul acestui principiu general al dreptului comunitar, destinatarii deciziilor autorităților publice care afectează în mod sensibil interesele acestora trebuie să aibă posibilitatea să își exprime în mod util punctul de vedere (hotărârea Curtții din 23 octombrie 1974, Transocean Marine Paint/Comisia, 17/74, Rec., p. 1063, punctul 15, hotărârea EUROCOOL, punctul 12 de mai sus, punctul 21, și hotărârea LIVE RICHLI, citată anterior, punctul 22).
- 27 Dreptul de a fi ascultat este aplicabil în ceea ce privește toate elementele de fapt sau de drept care constituie temeiul actului decizional, dar nu și în ceea ce privește poziția finală pe care administrația intenționează să o adopte [hotărârea Tribunalului din 3 decembrie 2003, Audi/OAPI (TDI), T-16/02, Rec., p. II-5167, punctul 75].
- 28 În cazul de față, pe de o parte, OAPI a comunicat adrese de internet, fără să furnizeze reclamantei copii tipărite ale conținutului acestora, în două scrisori care datează din 23 februarie 2004 și, respectiv, din 13 mai 2004, informând reclamanta, în conformitate cu norma 11 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189), că forma a cărei înregistrare a fost solicitată nu era eligibilă pentru înregistrare (scrisori denumite în continuare „prima comunicare a motivelor de refuz” și, respectiv, „a doua

comunicare a motivelor de refuz”). Pe de altă parte, camera de recurs a comunicat, tot fără să îi transmită reclamantei exemplare tipărite, douăzeci de adrese de pagini de internet, dintre care una era identică cu cea citată în a doua comunicare a motivelor de refuz.

29 În prima comunicare a motivelor de refuz, examinatorul a considerat că forma a cărei înregistrare a fost solicitată este frecvent întâlnită în categoria instrumentelor cunoscute în general drept „chitare ascuțite” și, de aceea, nu reprezintă o indicație de origine. Acesta a adăugat că „o scurtă căutare pe internet a demonstrat că un mare număr de producători importanți fabrică chitare având forme similare”. În această privință, examinatorul menționează site-ul internet al reclamantei, precum și două pagini de internet aparținând altor producători. Acesta concluzionează că „[în] lumina dovezilor obținute, marca este considerată ca fiind lipsită de orice caracter distinctiv”.

30 În cea de a doua comunicare a motivelor de refuz, examinatorul a indicat că „rezultatele căutării pe internet comunicate reclamantei au servit drept temei pentru refuzarea mărcii de către OAPI”. Examinatorul face referire în continuare la adresele a cinci pagini de internet ale unor producători de chitare și concluzionează că aceste probe „indică [...] utilizarea de către terți din sectorul relevant a unor forme foarte asemănătoare cu cea a cărei înregistrare a fost solicitată”.

31 În decizia examinatorului, acesta și-a rectificat poziția în ceea ce privește rolul și importanța elementelor de probă reprezentate de adresele de pagini internet care ar constitui căutarea pe internet menționată în comunicările motivelor de refuz. Acesta indică:

„[R]eferințele internet [...] nu pot niciodată constitui singurul temei pentru a ridica o obiecție. După luarea în considerare a tuturor elementelor de fapt ale cauzei, OAPI a

hotărât că înregistrarea mărcii a cărei înregistrare a fost solicitată ar fi contrară articolului 7 alineatul (1) litera (b) [din Regulamentul nr. 40/94] și a furnizat motive pentru justificarea acestei hotărâri. Aceste motive sunt susținute de câteva referințe internet găsite de OAPI, dar nu sunt întemeiate doar pe acestea.”

32 Cu toate acestea, Tribunalul constată că decizia examinatorului nu menționează nicio probă nouă care ar constitui temeiul în fapt al analizei și care s-ar substitui căutării pe internet comunicate reclamantei sub forma paginilor de internet menționate.

33 Camera de recurs afirmă, la punctul 20 din decizia atacată, următoarele:

„[F]ormele de chitară existente în prezent pe piață sunt practic nelimitate [...] În primul rând, [...] se pare că acest stil [ascuțit] se regăsește în mod frecvent în [formele] diferitelor altor chitare electrice de pe piață, denumite generic «chitare ascuțite» [...] În al doilea rând, se pare că chitarele electrice heavy metal și hard rock sunt în mod obișnuit comercializate într-o mare varietate de forme [...] și cu detalii de design extravagante”. Camera de recurs dă în continuare „câteva exemple pornind de la site-uri la care examinatorul a făcut referire” și enumeră șapte adrese de internet.

34 Potrivit punctului 21 din decizia atacată, „site-urile internet citate de examinator au prezentat o gamă de modele de chitare cu o mare varietate de forme ascuțite [...] mai mult sau mai puțin asemănătoare formei a cărei înregistrare a fost solicitată, care sunt comercializate de diverși producători de chitare”. Pentru „a oferi doar câteva exemple pornind de la site-urile internet citate de examinator”, decizia atacată specifică opt adrese de pagini de internet.

- 35 La punctul 22 al deciziei atacate, camera de recurs adaugă faptul că „site-urile internet deja citate de examinator conțin mai multe modele de «chitare ascuțite» [...] foarte asemănătoare, chiar identice cu forma a cărei înregistrare a fost solicitată” și menționează încă cinci adrese de pagini de internet.
- 36 Primul motiv invocat de reclamantă referitor la dreptul de a fi ascultat se referă la cele șapte adrese de pagini de internet aparținând altor producători de chitare transmise, înainte de adoptarea deciziei atacate, în comunicările motivelor de refuz. În acest context, reclamanta critică faptul că nu i-au fost comunicate exemplare tipărite ale paginilor la care aceste adrese trimiteau la momentul la care au fost luate în considerare de către examinator și de către camera de recurs. Prin cel de al doilea motiv referitor la dreptul de a fi ascultat, care privește cele nouăsprezece adrese care i-au fost comunicate pentru prima dată în cadrul deciziei atacate, aceasta nu se plânge doar de absența exemplarelor tipărite, ci contestă și luarea în considerare de către camera de recurs a acestor pagini de internet, deși acestea constituie elemente de fapt asupra cărora reclamanta nu a avut posibilitatea de a formula observații înainte de adoptarea deciziei atacate.
- 37 Cu privire la primul motiv invocat de reclamantă, pe care aceasta îl prezentase deja în cadrul procedurii în fața camerei de recurs, potrivit căruia nu a putut consulta mai multe dintre adresele comunicate de examinator din cauza inaccesibilității lor și potrivit căruia, chiar și în cazul în care paginile ar fi fost accesibile, nu ar fi avut certitudinea găsirii formelor de chitară pe care examinatorul și-a întemeiat decizia, camera de recurs afirmă, la punctul 39 din decizia atacată, cele ce urmează:

„[E]ste adevărat că, dacă se face trimitere la pagini de internet efemere, un exemplar tipărit trebuie să fie accesibil, la cerere, pentru [solicitantul mărcii comunitare]. Cu toate acestea, în cazul de față, examinatorul a făcut trimitere în mod clar la site-uri internet care nu sunt efemere, ci aparțin unor producători de chitare renumiți.”

- 38 Or, trebuie subliniat că, în cadrul ședinței, OAPI a afirmat că acest conținut al paginilor de internet în discuție se schimbaseră între timp și că anumite pagini de internet la care trimiteau adresele dispăruseră. Acesta a arătat, de asemenea, că nu dispunea de exemplare tipărite pe care să le poată pune la dispoziția Tribunalului.
- 39 Rezultă că argumentele prezentate de OAPI la punctul 39 din decizia atacată nu răspund nicidecum primului motiv invocat de reclamantă, referitor la dreptul de a fi ascultat.
- 40 În privința argumentului OAPI conform căruia reclamanta, fiind o societate profesionistă din sectorul în cauză, ar fi trebuit să cunoască formele de chitară evocate de examinator și de camera de recurs, trebuie subliniat că OAPI a admis în cadrul ședinței că singurul mod de a identifica formele de chitară la care au făcut referire examinatorul și camera de recurs ar fi fost accesarea respectivelor pagini de internet.
- 41 Este însă clar că acest mod de identificare a formei în discuție nu poate fi folosit în cazul în care pagina respectivă este inaccesibilă și nu exclude posibilitatea ca adresa dată să conducă, la un moment ulterior, la o altă chitară decât cea luată în considerare de examinator sau de camera de recurs.
- 42 În ceea ce privește anumite adrese internet accesibile care conduc la mai multe forme de chitară, OAPI a afirmat, în cadrul ședinței, că identificarea formei specifice care a fost luată în considerare de camera de recurs nu a fost posibilă decât prin contactarea raportorului din cadrul camerei de recurs.

- 43 În consecință, cu privire la primul motiv invocat de reclamantă referitor la dreptul de a fi ascultat, Tribunalul constată că simpla indicare a adreselor de pagini de internet în cadrul celor două comunicări ale motivelor de refuz, fără transmiterea exemplarelor tipărite ale paginilor la care conduceau adresele menționate, nu a permis reclamantei să identifice, înainte de adoptarea deciziei atacate, formele de chitară luate în considerare de camera de recurs.
- 44 În ceea ce privește al doilea motiv invocat de reclamantă, trebuie, de asemenea, subliniat că aceasta nu putea, nici măcar teoretic, să acceseze înainte de adoptarea deciziei atacate cele nouăsprezece adrese care i-au fost comunicate pentru prima dată doar în cadrul deciziei atacate (a se vedea punctele 33-35 de mai sus).
- 45 În consecință, trebuie concluzionat că, în momentul adoptării deciziei atacate, camera de recurs a luat în considerare elemente de fapt care nu au fost comunicate reclamantei înainte de adoptarea deciziei menționate.
- 46 Astfel, camera de recurs a încălcat articolul 73 teza a doua din Regulamentul nr. 40/94.
- 47 Prin urmare, trebuie stabilit dacă această încălcare a dreptului de a fi ascultat privește elementele de fapt care constituie temeiul juridic al deciziei atacate.
- 48 În această privință, OAPI afirmă că la baza concluziei de respingere a cererii a stat o analiză distinctă de căutarea pe internet în cauză. În această privință, OAPI arată că existența unei mari diversități de forme de chitară, inclusiv a unor „chitare ascuțite”,

ar fi un fapt notoriu și că, pe de altă parte, concluzia potrivit căreia semnul a cărui înregistrare a fost solicitată reprezintă una dintre numeroasele forme „ascuțite” existente pe piață este susținută de înscrisurile prezentate de reclamantă. În cadrul ședinței, OAPI a precizat că punctele 15, 24, 25 și 29 din decizia atacată, pe care se întemeiază decizia de respingere, nu sunt legate de căutarea pe internet efectuată de examinator și de camera de recurs.

- 49 Trebuie subliniat că punctele menționate mai sus conțin, în esență, două afirmații: în primul rând, aceea că ar exista o mare diversitate de forme de chitară pe piață, ceea ce ar împiedica, așadar, consumatorii să considere forma chitărelor ca fiind o indicație de origine. În al doilea rând, forma a cărei înregistrare a fost solicitată nu s-ar deosebi în mod semnificativ de alte forme pe care le au chitărele heavy metal aflate pe piață și nu ar permite, așadar, consumatorilor să o considere ca fiind o identificare a originii.
- 50 Trebuie constatat, în această privință, că OAPI se limitează la a sublinia că marea diversitate de forme de chitară existente pe piață ar fi un fapt notoriu, și că, potrivit acestuia, faptul că forma a cărei înregistrare a fost solicitată aparține unei categorii de chitare ascuțite reiese din documentele prezentate de reclamantă în cursul procedurii administrative. Pe de altă parte, OAPI nu pretinde nicidecum că afirmația sa privind similitudinea între forma a cărei înregistrare a fost solicitată și alte forme de chitară existente pe piață ar constitui un astfel de fapt notoriu.
- 51 În această privință, Tribunalul consideră că evaluarea similitudinii între forma a cărei înregistrare a fost solicitată și alte forme existente necesită o examinare comparativă a formei solicitate în raport cu fiecare dintre modelele specifice care ar fi asemănătoare cu aceasta. În consecință, identificarea altor modele care să servească drept referință pentru aprecierea similitudinii menționate este, în această privință, un element indispensabil al analizei camerei de recurs. Or, OAPI nu contestă faptul că referirile la pagini de internet existente în comunicările motivelor

de refuz și în decizia atacată aveau rolul să identifice modelele specifice ale altor producători de chitare care au fost luate în considerare de examinator și de camera de recurs.

- 52 Mai mult, examinatorul a afirmat în mod expres în cea de a doua comunicare a motivelor de refuz că „rezultatele căutării pe internet comunicate reclamantei au servit drept temei pentru refuzarea mărcii de către OAPI”.
- 53 Trebuie subliniat, de asemenea, că punctele 24, 25 și 29 din decizia atacată urmează după punctele 20-22, care evocă diferitele modele pe care examinatorul și camera de recurs le-au luat în considerare, și reiau concluziile referitoare la situația de fapt ce reies de la punctele 20-23 din examinarea modelelor prezentate pe site-urile internet în cauză, în special constatarea că forma a cărei înregistrare a fost solicitată este asemănătoare sau chiar identică cu alte forme existente pe piață.
- 54 Prin urmare, Tribunalul consideră că respectiva căutare pe internet nu era neesențială și nu constituia o simplă confirmare în raport cu analiza efectuată de camera de recurs, ci constituie punctul de pornire al acesteia.
- 55 În consecință, Tribunalul constată că soluția de respingere a solicitării de înregistrare a mărcii prin decizia atacată este întemeiată pe elemente de fapt care nu au fost comunicate reclamantei înainte de adoptarea acesteia. Prin urmare, încălcarea dreptului reclamantei de a fi ascultată afectează însăși concluzia deciziei atacate.

- 56 Cu titlu suplimentar, trebuie amintit că, în temeiul articolului 73 prima teză din Regulamentul nr. 40/94, deciziile OAPI trebuie să fie motivate. Această obligație are aceeași sferă de aplicare ca și cea consacrată prin articolul 253 CE [hotărârea Tribunalului din 28 aprilie 2004, Sunrider/OAPI – Vitakraft-Werke Wührmann și Friesland Brands (VITATASTE și METABALANCE 44), T-124/02 și T-156/02, Rec., p. II-1149, punctul 72].
- 57 În această privință, jurisprudența este constantă în sensul că obligația de a motiva deciziile individuale are ca dublu scop să permită, pe de o parte, persoanelor interesate să cunoască motivarea măsurii luate, pentru a-și putea apăra drepturile, și, pe de altă parte, instanței comunitare să își exercite controlul asupra legalității deciziei [hotărârea Curții din 14 februarie 1990, Delacre și alții/Comisia, C-350/88, Rec., p. I-395, punctul 15, hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2000, Kuijer/Consiliul, T-188/98, Rec., p. II-1959, punctul 36, și hotărârea Tribunalului din 23 octombrie 2002, Institut für Lernsysteme/OAPI – Educational Services (ELS), T-388/00, Rec., p. II-4301, punctul 59]. Problema dacă motivarea unei decizii răspunde acestor exigențe trebuie să fie apreciată nu numai în lumina modului în care este redactată, ci și a contextului său, precum și a ansamblului normelor juridice care reglementează materia în cauză (hotărârea Curții din 29 februarie 1996, Comisia/Consiliul, C-122/94, Rec., p. I-881, punctul 29, și hotărârea VITATASTE și METABALANCE 44, punctul 56 de mai sus, punctul 73).
- 58 În ceea ce privește prezenta cauză, trebuie amintit că OAPI a admis în cadrul ședinței că mai multe dintre paginile de internet comunicate reclamantei în cele două comunicări ale motivelor de refuz, precum și în decizia atacată au devenit inaccesibile, că între timp conținutul lor s-a schimbat și că, în cazul adreselor ce trimiteau la mai multe forme de chitară, doar consultarea raportorului în camera de recurs a permis identificarea formei care a fost luată în considerare de către camera de recurs. Trebuie, de asemenea, subliniat că, în momentul cercetării cauzei de către Tribunal, acesta putea să acceseze doar două dintre cele șapte adrese de site-uri internet ale altor producători de chitare care figurau în cele două comunicări ale motivelor de refuz și doar opt dintre cele nouăsprezece adrese care au fost citate pentru prima dată în decizia atacată.

- 59 În această privință, Tribunalul constată că, prin comunicarea elementelor de fapt care constituie temeiul juridic al unei decizii a camerei de recurs sub forma unor adrese de pagini de internet inaccesibile la momentul cercetării cauzei de către Tribunal sau sub forma unor adrese de pagini accesibile al căror conținut s-a schimbat sau este posibil să se fi schimbat de la momentul examinării de către examiner sau de către camera de recurs, nu se realizează o motivare suficientă în sensul jurisprudenței citate la punctul 57 de mai sus, întrucât aceasta nu permite Tribunalului să controleze legalitatea deciziei atacate.
- 60 Având în vedere cele ce precedă, trebuie concluzionat că decizia atacată încalcă articolul 73 din Regulamentul nr. 40/94 prin faptul că nu respectă nici obligația de motivare și nici dreptul de a fi ascultat prevăzute de acest articol și că această încălcare afectează temeiul juridic principal al deciziei atacate, prin care a fost respinsă cererea de înregistrare a mărcii.
- 61 Prin urmare, primul aspect al singurului motiv invocat de reclamantă trebuie să fie admis și se impune anularea deciziei atacate, fără a fi necesară examinarea celorlalte argumente ale reclamantei.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 62 În temeiul articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât OAPI a căzut în pretenții, în măsura în care decizia atacată este anulată, se impune ca acesta să fie obligat să suporte cheltuielile de judecată ale reclamantei, conform concluziilor acesteia din urmă.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a treia)

declară și hotărăște:

- 1) **Anulează decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 7 iunie 2005 (cauza R 1035/2004-2).**
- 2) **Obligă OAPI să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de reclamantă.**

Jaeger

Tiili

Czúcz

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 7 februarie 2007.

Grefier

Președinte

E. Coulon

M. Jaeger